

לדבר עמו בסנה אז הוא רצה לדעת את שמו הקדוש שהוא נעלם וגלוי, **בְּכָל** [רח] **חַד** ו**חַד בְּדָקָא חַזִּי, וְכַדִּין אֲדַבֵּק וַיֵּדַע יִתִּיר מְכַל בְּנֵי עַלְמָא** בכל אחד ואחד כראוי, דהיינו שכאשר שאל משה את הקב"ה ואמרו לי מה שמו מה אומר אלהם והשיב לו הקב"ה אהיה אשר אהיה ושם גילה לו הקב"ה את כל סודות שמותיו וכינייו בנגלה ובנסתר ואז משה רבנו השיג וידע יותר מכל בני העולם (רמ"ק).

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְסָלִיק מוֹשֶׁה גּוֹ עֲנָנָא יְקִירָא, עָאֵל
בִּינֵי קְדִישִׁין בא וראה שבשעה שמשה רבנו עלה בתוך הענני הכבוד הוא נכנס ביו המלאכים הקדושים [רח]. **פִּנְעַ בֵּיהּ חַד מְלֶאכְאָ בְּשִׁלְהוּבֵי**
נוֹרָא, בְּעֵינֵין מְלַהֲטִין, וְנִדְפוּי מוֹקְדִין, בְּעָא לְשִׁאפָא לִיה
בְּגִוּוִיהּ. וְהָהוּא מְלֶאכְאָ גְבַרְיָאֵל (ס"א גזריא"ל) (ס"א גזרנא"ל)

אור הרשב"י

מוציא אבנים טובות ומרגליות. א"ל כשאמרתי לכם כך הייתי במקום סכנה – כך משה רבינו אמר למלאכי השרת, אין לי אלא שני דברים, ומתנה גדולה היתה בידו, שנא' עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם, אמרו ישראל למשה אשריך שלקחת מתנות. אמר להם אלולא שאמרתי שני דברים הייתי נשרף מאשם, והתורה הצילני. עליהם אמר יערף כמטר לקחי, ואין עריפה אלא הריגה, שנאמר וערפו שם את העגלה, ואין לקח אלא תורה, שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתֵי אל תעזבו.

[רח] גירסת הרמ"ק כל חד וחד. ואיתא בילקוט שמעוני אריב"ל בשעה שעלה משה למרום עמדו המלאכים להרגו, א"ל בשביל שני דברים שנתנו לי מן השמים אתם רוצים להרגני הניחוחו. משל למה הדבר דומה לסוחר גדול ההולך במקום סכנה, תפשוהו לסטין בקשו להרגו, א"ל בשביל מנה שיש עמי אתם רוצים להרגני הניחוחו ולא הרגו אותו, ולא היו יודעין שהיו בידו אבנים טובות ומרגליות שאין להם דמים, אמרו זה לזה, מה בצע לנו בהריגתו, אין בידו כלום. כשנכנסו לעיר התחיל למכור אבנים טובות ומרגליות, א"ל אתמול אמרת לנו אין לי אלא מנה, ואתה

שְׁמִיָּהּ, ואז פגע בו מלאך אחד בעל שלהבות של אש ובעל עינים לזהטות וכנפים שורפות והוא רצה לבלוע את משה בקרבו ואותו מלאך גבריאל שמו, כִּדְיִן אֲדַכָּר מֹשֶׁה חָד שָׁמָא קְדִישָׁא. דְּהָוָה גָּלִיף בְּתַרְיִסָּר אֲתוּוֹן, וְאַזְדַּעְזַע וְאַתְרַגַּשׁ, עַד דְּסָלִיק מֹשֶׁה בִּינְיִיהוּ, ואז הזכיר משה שם אחד קדוש שהיה חקוק בשתים עשרה אותיות והוא שם אהי"ה הוי"ה אדנ"י המשולבים יחד באופן זה: אי"א הה"ד יו"נ הה"י ויש לו לבוש הנקרא יואחצצבירון ומכח זה המלאך גבריאל הזדעזע ונתגרש עד שנכנס משה ביניהם (רמ"ק). וְכֵן לְכָל חָד וְחָד, זַכָּאָה חוֹלְקִיהּ וְהָא אֻקְיָמָנָא מְלִי, וכך עשה משה לכל מלאך ומלאך שרצו למנוע אותו ואשרי חלקו של משה וכבר ביארנו את הדברים האלו.

עֲרוֹת אִשָּׁה, וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶהָ. תָּאנָא, בְּתַקּוּנֵי מְטְרוֹנִיתָא אֻקְיָמָנָא אֵלִין עֲרִיין ולמדנו כי אלו העריות פוגמים בתיקוני המלכות שהם חייליה המתפשטים בבי"ע (רמ"ק), אַף עַל גַּב דְּאִינוּן (נ"א עֲרִיין אִינוּן) בְּאַתְגַּלְיָא וּבִסְתִימָא, ואף על גב שחלק מהעריות פוגמים בבי"ע הגלויים וחלקם פוגמים בספירות האצילות הנעלמים, וְתַמְן בַּת בְּנָה וּבַת בְּתוּלָהּ, ושם בעולמות בי"ע פוגמים העריות של בת בנה ובת בתה, שהם זו"ן שהם בן ובת לבניה ובתם הם עולמות בי"ע ולכאורה הוא דוחק שהם פוגמים רק בעולמות בי"ע הנפרדים ולא כשאר העריות שפוגמים באצילות. דְּהָא עֲלָמָא אַצְטְרִיד לֹון, וְאִינוּן יְשׁוּבָא דְעֲלָמָא, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא אלא אין זה דוחק כי באמת הפגם הוא גדול מפני שהעולם הזה צריך לצורך הנהגתו את הכוחות שבעולמות בי"ע והם יישוב העולם כמו שלמדנו ומכיון שעי"כ יש פגם בבי"ע אז

הוא גורם שייסתם צינורות השפע ליישוב העולם. **וּמֵאֵן דְּגִלֵי חָד עֶרְיִיתָא מְנִייהוּ, וְוֵי לִיְהוּ, וְוֵי לְנַפְשֵׁיהּ, דְּהָא גִלֵי בְּגִין דָּא עֶרְיִין אַחֲרֵינֵין** ולכן מי שמגלה את ערות אחד מהם אז אוי לגופו בעוה"ז ואוי לנפשו בעולם הבא כי ע"כ הוא גורם לגילוי עריות למעלה בעולמות העליונים מאחר שכולם רומזים לפרצופים העליונים.

וְתַנִּיא מְלָה בְּתִרְאָה דְּעֶשֶׂר אַמִּירָן דְּאוֹרִייתָא ולמדנו שהדיבור האחרון שבעשרת הדיברות הוא, (שמות כ) **לֹא תַחֲמוֹד אִשֶׁת רֵעֵךְ, בְּגִין דְּהָאֵי כָּלְלָא דְכָלְהוּ** והסיבה לדבר הוא בגלל שזהו כלל כל הדיברות. **וּמֵאֵן דְּחֲמִיד אֶתְתָּא אַחֲרָא, כְּאֵלוּ אַעֲבֵר עַל אוֹרִייתָא כָּלְא** ומי שחומד אשה אחרת של חברו נחשב לו כאליו הוא עבר על כל התורה כולה, והטעם הוא כי הדיבור העשירי הוא כנגד המלכות הנקראת אשת רעך כלפי ז"א ולכן החומד הוא פוגם במלכות ומי שפוגם במלכות שהיא כוללת את כל הספירות נחשב לו כאליו הוא פגם בכל התורה כולה (רמ"ק). **בְּרַם לֹא אֵית מְלָה דְקִימָא קָמִי תְּשׁוּבָה. וְכָל שִׁכְנֵי אֵי קַבִּיל עוֹנְשֵׁיהּ כְּדוֹד מְלָכָא** אמנם אין דבר העומד בפני התשובה כי תיבת תשובה היא נוטריקון תשוב ה' דהיינו שהמלכות שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה ע"י התשובה היא חוזרת למקומה והפגם נטהר וכל שכל אם הוא קיבל את עונשו כמו דוד המלך שיתמרק עוון בת שבע ע"י שבאו עליו ייסורים (רמ"ק). **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תְּגִינָן, כָּל מֵאֵן דְּחָב וְאֶתְפָּרֵשׁ מִהֶהוּא חוֹבָא, תְּשׁוּבָה קָא מְעַלְיָא לִיְהוּ טְפִי**

לו. וְאִי לֹא, לֹא סָלִיךְ בְּיַדֶּיהָ תִּשׁוּבָה, וְלֹא מְעַלְיָא לִיהּ
 ואם הוא לא עוזב את החטא אז אין התשובה עולה בידו והיא לא מועילה לו. אִי הֶכִי,
 דְּדוּד הֵיךְ לֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִבֵּת שֶׁבַע לְבַתָּר וּאִם כֵּךְ קִשָּׁה אֵיךְ דוּד
 המלך שעשה תשובה לא נפרד מבת שבע אח"כ ולמה נשאה לאשה. אָמַר לִיהּ,
 בֵּת שֶׁבַע דִּי־יָדִיהָ הָוֹת, וְדִי־יָדִיהָ נָטִיל, דִּהָא מֵית בַּעֲלָהּ
 אמר לו רשב"י שבאמת בת שבע היתה שייכת לדוד ודוד המלך את שלו לקח מאחר שכל
 היוצא למלחמה הוא מגרש את אשתו בגט ולכן היא היתה גרושה ועוד שכבר מת בעלה
 ואין חשש שהוא יחזור וישאנה ולכן דוד לקחה לאשה (רמ"ק).

דִּתְנִיָּא, אִזְדַּמְנַת הָוֹת בֵּת שֶׁבַע לְדוּד, מִיּוֹמָא דְאֶתְבְּרִי
 עֲלָמָא, וּמָה עֵכָבָא לִיהּ כִּי לַמְדַּנּוּ שְׁהִיתָה מְזוּמְנַת בֵּת שֶׁבַע
 שהיא בסוד המלכות לדוד המלך שהוא גם בסוד המלכות עוד מהיום שנברא העולם ומי
 עיכב בידו לקחת אותה לאשה. דִּנְטִיל בְּרַתִּיהּ דִּשְׂאוּל מְלָכָא,
 וְהָהוּא יוֹמָא נָטִיל לָהּ אִוְרִיָּה בְּרַחֲמֵי, אָף עַל גַּב דְּלָא
 הָוֹת דִּילִיָּהּ אלא הוא בגלל שדוד התחתן עם מיכל ביתו של שאול המלך ומאחר
 שהיא היתה ביתו של מלך היתה אימת המלכות על דוד ועי"כ הוא לא יכל לקחת גם את
 בת שבע ודבר זה נחשב עוון לדוד שהוא פנה אחרי הבלי העוה"ז לישא בת מלך במקום בת
 זוגו האמיתית ולכן באותו היום לקח אותה אוריה ע"י שהרבה ברחמים [רט] אפילו שהיא

אור הרשב"י

[רט] כדאיתא במועד קטן דף יח עמוד ב' ומי יודעה אמר שמואל: בכל יום ויום בת קול
 אמר שמואל שמא יקדמנו אחר? והאמר רב יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני, שדה פלוני

הלימוד היומי